یادداشت

اردلان آشتیانی
کارشناس فوتبال

قلعه نویی بدون ریسک لیست داد

خط خوردن حبیبی نژاد قابل قبول نیست

فهرست نهایی تیم ملی برای جام جهانی ۲۰۲۶ اعلام شد و مثل همیشه، بحث‌های زیادی درباره نفرات دعوت‌شده و بازیکنان خط خورده به وجود آمده است. به اعتقاد من، مهم‌ترین نکته این لیست نه حضور چند بازیکن باتجربه، بلکه غیبت گسترده بازیکنان جوانی است که می‌توانستند بخشی از آینده فوتبال ایران باشند.

وقتی نام‌هایی مثل هادی حبیبی‌نژاد، محمد خلیفه، طاهری و محمودی از فهرست نهایی کنار گذاشته می‌شوند، این سؤال مطرح می‌شود که اگر قرار نیست این بازیکنان در چنین تورنمنت‌هایی تجربه کسب کنند، پس چه زمانی باید وارد چرخه اصلی تیم ملی شوند؟ جام جهانی فقط برای امروز نیست؛ بخشی از آن به ساختن تیم چهار سال آینده هم مربوط می‌شود.

البته می‌توانم نگاه کادر فنی را هم درک کنم. جام جهانی حساس‌ترین رویداد فوتبال دنیاست. فشار رسانه‌ای، انتظارات مردم و اهمیت نتایج باعث می‌شود بسیاری از مربیان به سمت بازیکنان باتجربه بروند و از ریسک کردن دوری کنند. به نظر می‌رسد امیر قلعه‌نویی هم همین مسیر را انتخاب کرده و ترجیح داده به مهره‌هایی اعتماد کند که سال‌ها در تیم ملی حضور داشته‌اند.

با این حال، فوتبال مدرن نشان داده که موفقیت همیشه از دل محافظه‌کاری بیرون نمی‌آید. بسیاری از تیم‌های بزرگ دنیا در جام جهانی و یورو، جوانان مستعد خود را به میدان می‌فرستند و از انرژی و انگیزه آنها بهره می‌برند. گاهی یک بازیکن ۲۰ یا ۲۱ ساله می‌تواند تفاوتی ایجاد کند که یک بازیکن باتجربه دیگر قادر به انجام آن نیست.

موضوع دیگری که برای من جای سؤال دارد، حضور روزبه چشمی در فهرست نهایی است. اگر واقعاً مصدومیت او به آن شدتی باشد که مطرح شده، حضورش در لیست تصمیم عجیبی به نظر می‌رسد. در فوتبال حرفه‌ای دنیا کمتر دیده می‌شود بازیکنی که از نظر جسمانی آمادگی کامل ندارد، صرفاً برای حضور در یک تورنمنت بزرگ در فهرست نهایی قرار بگیرد. در خط حمله هم غیبت سردار آزمون قطعاً روی ساختار هجومی تیم تأثیر خواهد گذاشت. سال‌ها زوج طارمی و آزمون یکی از نقاط قوت فوتبال ایران بود. حالا این سؤال وجود دارد که آیا کادر فنی می‌تواند راه‌حل جدیدی برای جبران این خلأ پیدا کند یا خیر. حتی بحث بازی کردن طارمی در نقش شماره ۱۰ و استفاده از یک مهاجم نوک تخصصی نیز مطرح بود، اما در نهایت شاهد استفاده گسترده از گزینه‌های جوان در این بخش نبودیم.

من معتقدم تیم ملی ایران همچنان از بازیکنان باکیفیتی بهره می‌برد و همه ما آرزو می‌کنیم این تیم در جام جهانی نتایج درخشانی بگیرد. موفقیت تیم ملی، موفقیت کل فوتبال ایران است. اما در کنار نتیجه‌گرایی، نباید از آینده هم غافل شد. نسل جوان فوتبال ایران سرمایه‌ای است که اگر امروز به آن فرصت داده نشود، فردا ممکن است برای جبران زمان از دست‌رفته دیر باشد.

۹ روز تا شروع جام جهانی

برنامه زمانی بازی با مالی اعلام شد

تیم ملی فوتبال ایران، در ادامه برنامه‌ریزی دقیق و فشرده خود برای حضوری مقتدرانه در جام جهانی ۲۰۲۶، این روزها در اردوی آماده‌سازی آنتالیا ترکیه به سر می‌برد. شاگردان امیر قلعه‌نویی پس از پیروزی ۳ بر یک مقابل گامبیا در نخستین دیدار تدارکاتی خود، خود را برای دومین رویارویی دوستانه در این اردو آماده می‌کنند. براساس برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، تیم ملی ایران پنج‌شنبه ۱۴ خرداد ماه، در ورزشگاه مردان آنتالیا، ساعت ۲۰ به وقت محلی (۲۰:۳۰ به وقت تهران) به مصاف تیم ملی مالی خواهد رفت.

این دیدار تدارکاتی فرصت مغتنمی است تا کادر فنی، نقاط قوت و ضعف تیم را مورد ارزیابی دقیق‌تری قرار داده و بازیکنان نیز با هماهنگی و آمادگی بیشتری گام به مرحله بعدی آماده‌سازی بگذارند. گفته می‌شود پس از اتمام بازی با مالی، تیم ملی ایران ظرف یک یا دو روز آنتالیا را ترک کرده و راهی مکزیک خواهد شد. این سفر به مکزیک، به منظور برگزاری مرحله نهایی اردو پیش از آغاز جام جهانی ۲۰۲۶ صورت می‌گیرد. در این مرحله، تیم ملی ایران خود را برای سه مسابقه تدارکاتی مهم و سرنوشت‌ساز مقابل تیم‌های ملی نیوزیلند، بلژیک و مصر آماده خواهد کرد. این سلسله بازی‌های تدارکاتی با تیم‌هایی از قاره‌های مختلف، به کادر فنی کمک می‌کند تا با شناخت کامل‌تری از بازیکنان و تاکتیک‌های مورد نظر، تیم را برای حضور قدرتمند در بزرگترین آوردگاه فوتبالی جهان مهیا سازند.

هدیه سفارت ایران به مکزیکی‌ها

گزارش‌ها حاکی از آن است که ایرانیان مقیم مکزیک و شهروندان مکزیکی در شهر تیخوانا به استقبال تیم ملی خواهند رفت. در همین راستا، سفارت ایران در مکزیک نیز تیشرت‌های هواداری را برای توزیع میان استقبال کنندگان و طرفداران تدارک دیده است. شایان ذکر است که با وجود استقرار تیم ملی در مکزیک، تمامی بازی‌های مرحله گروهی ایران در کشور آمریکا برگزار خواهد شد. از این رو، تردد کاروان تیم ملی بین دو کشور مکزیک و آمریکا و نیاز به اخذ ویزای مولتی، از جمله مسائلی است که مسئولان فدراسیون و کادر فنی تیم ملی در حال پیگیری آن هستند. این تدابیر، نشان‌دهنده اهمیت و جدیت فدراسیون در رفع تمامی موانع احتمالی و تمرکز کامل تیم ملی بر رقابت‌های جام جهانی است.

مسافران جام جهانی از سوی قلعه نویی معرفی شدند

تکیه به دیوار باتجربه‌ها

گزارش یک

مرتضی طهوری
خبرنگار

پس از هفته‌ها گمانه‌زنی و بحث‌های داغ، سرانجام امیر قلعه‌نویی فهرست نهایی ۲۶نفره تیم ملی فوتبال ایران برای جام جهانی ۲۰۲۶ را اعلام کرد. این فهرست، بیش از آنکه نشانه‌ای از تحول و جوانگرایی باشد، بر تجربه و اعتماد به چهره‌های شناخته‌شده سال‌های اخیر تأکید دارد. شاید مهم‌ترین نکته این فهرست، میانگین سنی بالای بازیکنان باشد که از همان ابتدا به موضوع اصلی بحث کارشناسان و هواداران تبدیل شده است.

میانگین سنی تیم ملی در این فهرست به بیش از ۳۰ سال رسیده و در خط دفاعی این عدد از ۳۲ سال نیز فراتر می‌رود. حضور بازیکنانی نظیر شجاع خلیل‌زاده، احسان حاج‌صفی، رامین رضاییان، میلاد محمدی و محمدحسین کنعانی‌زادگان نشان‌دهنده اعتقاد کادرفنی به تجربه است. اگرچه تجربه در تورنمنت‌های بزرگ یک امتیاز مهم به‌شمار می‌آید، اما این سؤال مطرح می‌شود که آیا این گروه باتجربه می‌تواند در برابر مهاجمان سریع و پرتحرک فوتبال مدرن، همان کارایی سال‌های گذشته را داشته باشد؟

جام جهانی امروز بیش از هر زمان دیگری به سرعت، دوندگی و توانایی اجرای انتقال‌های سریع وابسته است؛ موضوعی که نگرانی‌هایی را درباره میانگین سنی بالای خط دفاعی ایران ایجاد کرده است.

یکی از مهم‌ترین سؤالات پیرامون فهرست نهایی، غیبت سردار آزمون است. مهاجمی که در طول یک دهه اخیر یکی از تأثیرگذارترین بازیکنان فوتبال ایران بوده و تجربه بازی در بالاترین سطح فوتبال اروپا را دارد. قرار گرفتن امید نورافکن در فهرست انتظار نیز از تصمیماتی است که موافقان و مخالفان زیادی دارد. منتقدان معتقدند تیم ملی می‌توانست با استفاده بیشتر از بازیکنان جوان، بخشی از فرایند نسل‌سازی را در همین جام جهانی آغاز کند.

در بین دروازه‌بان‌ها هم علیرضا بیرانوند، سیدحسین حسینی و پیام نیازمند سه گزینه‌ای هستند که تجربه قابل توجهی در فوتبال ملی و باشگاهی دارند. با این حال، نبود چهره‌های جوان‌تر در این بخش نیز قابل توجه است.

خط دفاعی، اصلی‌ترین نگرانی تیم ملی به همین منطقه مربوط می‌شود. میانگین سنی بالا و اتکا به بازیکنان باتجربه، ریسک‌هایی را در برابر تیم‌های سرعتی و هجومی به همراه خواهد داشت. همچنین استفاده از برخی بازیکنان در پست‌های غیرتخصصی می‌تواند به یکی از چالش‌های فنی ایران در طول مسابقات تبدیل شود. در خط هافبک سامان قدوس همچنان مهم‌ترین عنصر خلاق تیم ملی به‌شمار می‌رود.

در کنار او، بازیکنانی مانند سعید عزت‌اللهی و روزبه چشمی وظایف دفاعی و تخریبی را برعهده دارند. با این حال، پرسش اصلی این است که آیا تیم ملی در برابر حریفان بزرگ، از تنوع تاکتیکی و خلاقیت کافی در میانه میدان برخوردار خواهد بود یا خیر. در خط حمله نیز مهدی طارمی همچنان مهره کلیدی ایران در فاز هجومی است.

حضور بازیکنانی مانند مهدی قایدی و محمد محبی نیز می‌تواند سرعت و پویایی لازم را به خط حمله تزریق کند. با این حال، غیبت سردار آزمون و برخی دیگر از گزینه‌های تهاجمی، عمق نیمکت ایران را تا حدی محدود کرده است.

فهرست نهایی تیم ملی نشان می‌دهد کادرفنی راهبرد خود را بر تجربه و شناخت متقابل بازیکنان بنا کرده است. رویکردی که می‌تواند در مسابقات بزرگ مزایای خاص خود را داشته باشد، اما نگرانی‌هایی درباره فرسودگی بدنی، سرعت بازی و آینده‌نگری فوتبال ملی ایجاد کرده است

فهرست نهایی تیم ملی نشان می‌دهد کادرفنی راهبرد خود را بر تجربه و شناخت متقابل بازیکنان بنا کرده است. رویکردی که می‌تواند در مسابقات بزرگ مزایای خاص خود را داشته باشد، اما نگرانی‌هایی درباره فرسودگی بدنی، سرعت بازی و آینده‌نگری فوتبال ملی ایجاد کرده است. جام جهانی ۲۰۲۶ آزمونی بزرگ برای این تفکر خواهد بود. اگر تیم ملی نتیجه بگیرد، انتخاب‌های محافظه‌کارانه امروز به‌عنوان نشانه‌ای از واقع‌گرایی تعبیر خواهد شد؛ اما در صورت ناکامی، بحث درباره ضرورت جوانگرایی و نسل‌سازی بیش از هر زمان دیگری به صدر گفت‌وگوهای فوتبال ایران بازخواهد گشت.

عکس: ایرنا

سوپرمن ولز در دقیقه ۹۰ به کمپ برگشت

ریسک قلعه‌نویی روی «آچار فرانسه» استقلال

سوژه

آخرین روز تمرین تیم ملی پیش از اعلام لیست نهایی تیم ملی کمپ تمرینی شاهد یک سناریوی هالیوودی و غیرمنتظره بود.

روزبه چشمی، مدافع-هافبک باسابقه استقلال که به‌دلیل مصدومیت شدید از ناحیه کشاله ران در اواخر اردیبهشت‌ماه، اردوی یوزها را ترک کرده بود و همگان او را غایب قطعی جام جهانی می‌دانستند، با یک بازگشت معجزه‌آسا و زودتر از موعد، در آخرین جلسه تمرینی پیش از اعلام لیست نهایی، در صف اول شاگردان امیر قلعه‌نویی رؤیت شد.

وقتی چشمی در تمرینات ۳۰ اردیبهشت با چهره‌ای مغموم و به‌دلیل آسیب‌دیدگی شدید کشاله، ناچار به ترک اردو شد، گمانه‌زنی‌ها حکایت از دوری چند هفته‌ای او از مستطیل سبز داشت. اما عزم جزم این هافبک ۳۰ساله و شیفت‌های شبانه‌روزی کادر پزشکی باعث شد تا او تمام معادلات را بهم بزند. بازگشت روزبه به تمرینات گروهی آن هم در شرایطی که کادر فنی مشغول سبک سنگین کردن مهره‌ها برای گرفتن سخت‌ترین تصمیم سال است، پازل تاکتیکی امیر قلعه‌نویی را پیچیده‌تر از گذشته کرد.

گزارش‌های دریافتی از آنتالیا نشان می‌دهد او در تست‌های بدنی و دوهای سرعتی آخر تمرین، هیچ اثری از درد نداشته و تأییدیه سبز پزشکی را دریافت کرده است. در آخرین تمرین تاکتیکی تیم ملی، چشمی بارها در دو پست حساس دفاع میانی و هافبک دفاعی به‌کار گرفته شد. قلعه‌نویی مربی‌ای است که وزن تجربی بازیکنان را در تورنمنت‌های فشرده به‌خوبی درک می‌کند. برای سرمربی ایران، چشمی صرفاً یک بازیکن نیست؛ او یک لیدر درون‌زمین، یک تخریب‌چی قهار و از همه مهم‌تر یک «بازیکن چندپسته» (Utility Player) است.

در جامی که به‌دلیل ساختار فشرده مسابقات، مصدومیت یا محرومیت کشنده است، داشتن بازیکنی که بتواند همزمان دو الی سه حفره تاکتیکی را پوشش دهد، برای هر مربی یک نعمت بزرگ محسوب می‌شود.

حتی اگر راهی جام جهانی هم نشود، این حجم از تلاش برای بازگشت به تمرینات از نشان انگیزه و تلاش روزبه دارد؛ از یک سو، روحیه جنگندگی، خونسردی زیر فشار شدید و سابقه درخشان چشمی در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، جایی که با شلیک تماشایی خود در دقیقه ۹۸ قفل دروازه ولز را شکست و تاریخ‌سازی کرد، او را به گزینه‌ای غیرقابل خط خوردن تبدیل می‌کند و از سوی دیگر، هراس از بازگشت دوباره مصدومیت کشاله ران در فشار وحشتناک بازی‌های جام جهانی، ممکن است کادرفنی را به سمت استفاده از گزینه‌های جوان‌تر و صددرصد آماده سوق دهد.

بررسی سناریوی صعود از مرحله گروهی

مسیر سبز مقابل یوزها

در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶، فوتبال ملی ایران در میان بیم و امید به‌سر می‌برد. نگرانی‌ها از بابت آماده‌سازی تیم ملی و موانع جدی پیش‌روی سفر به آمریکا، در کنار کاستی‌های فنی تیم تحت هدایت امیر قلعه‌نویی، سایه‌ای از ابهام بر این رویداد بزرگ افکنده است. با این حال، نباید از نظر دور داشت که جام جهانی با تمام چالش‌هایش فرصت‌های ارزشمندی نیز برای فوتبال ایران به ارمغان می‌آورد. فرصت‌هایی که مهم‌ترین آنها امکان طولانی‌تر شدن این سفر و دستیابی به موفقیت‌های بی‌سابقه است. صعود از مرحله گروهی می‌تواند سکوی پرشی مهم برای فوتبال ایران در عرصه جهانی باشد و مسیری نسبتاً هموار را در مراحل حذفی پیش‌روی ملی‌پوشان قرار دهد. تیم ملی ایران در گروه G جام جهانی قرار گرفته است، گروهی که بلژیک، یکی از قدرت‌های فوتبال جهان در آن حضور دارد. رویارویی با بلژیک حتی در سایر گروه‌ها نیز دشوار خواهد بود، اما آنچه امیدواری را برای ایران زنده نگه می‌دارد، فرصت‌های احتمالی در مراحل حذفی است. اگر تیم ملی ایران بتواند به‌عنوان تیم اول گروه G راهی مرحله حذفی شود، با یکی از تیم‌های سوم گروه‌های A، E، H، I یا J روبه‌رو خواهد شد. در خوش‌بینانه‌ترین حالت، حریفانی چون کره‌جنوبی، آفریقای جنوبی، کوراسائو یا حتی اردن در انتظار ایران خواهند بود. البته، شانس اندکی نیز برای رویارویی با قدرت‌های بزرگی نظیر آلمان، اسپانیا، فرانسه یا آرژانتین وجود دارد که این امر تنها در صورت شگفتی‌سازی و افت غیرمنتظره این تیم‌ها رقم خواهد خورد. چنانچه تیم ملی به عنوان تیم دوم گروه G صعود کند، در نخستین بازی حذفی با سرگروه‌ها روبه‌رو نخواهد شد و حریف ایران از گروه D خواهد بود. این گروه شامل تیم‌هایی نظیر آمریکا، استرالیا، پاراگوئه یا ترکیه است. در میان این تیم‌ها، ترکیه تحت هدایت وینچنزو مونتلا از کیفیت بالاتری برخوردار است و در صورتی که این تیم صدرنشین گروه D شود، به احتمال زیاد آمریکای پوچتینو حریف ایران در این مرحله خواهد بود. سناریوی صعود به‌عنوان تیم سوم پیچیدگی‌های خاص خود را دارد، اما در این حالت نیز تنها دو وضعیت محتمل است: رویارویی با صدرنشین گروه I یا تیم اول گروه B. در حالت نخست، رقابت با تیم‌هایی نظیر فرانسه، سنگال، نروژ یا عراق قرعه‌ای دشوار خواهد بود، بویژه تقابل با تیم پرمهره دیدیه دشان یا شاگردان ارلینگ هالند. اما در حالت دوم، دیدار با بهترین تیم میان کانادای میزبان، قطر، سوئیس و بوسنی، چندان طاقت‌فرسا به نظر نمی‌رسد و می‌تواند فرصتی برای صعود به مراحل بالاتر باشد. با افزایش تعداد تیم‌های حاضر در جام جهانی، تیم ملی ایران نه‌تنها شانس خوبی برای صعود از مرحله گروهی دارد، بلکه در اغلب احتمالات مراحل حذفی نیز از قرعه نسبتاً مطلوبی برخوردار خواهد بود. این موضوع در شرایط کنونی می‌تواند امیدوارکننده باشد و انگیزه‌ای مضاعف به ملی‌پوشان ببخشد. با این حال، پیش‌نیاز هرگونه موفقیت در مراحل بعدی، سه نمایش مطمئن و قدرتمند در مرحله گروهی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر است. پیروزی در نخستین دیدار جام برابر تیم کریس وود، کلید اصلی صعود از مرحله گروهی و گامی مهم در مسیر رؤیای جهانی فوتبال ایران خواهد بود.

امیدهایی که با همان معمار قدیمی به ناگویا می‌روند

نسل‌سازی عبدی

تیم ملی امید ایران در حالی خود را برای کارزار بازی‌های آسیایی ناگویا ۲۰۲۶ آماده می‌کند که هدایت آن برعهده حسین عبدی است؛ مردی که این روزها در حال به ثمر نشاندن یک پروژه نسلی منسجم، علمی و بلندمدت در فوتبال پایه ایران است. برخلاف روال فرسایشی و معمول فوتبال ما که هر تورنمنت با یک سرمربی جدید، ایده‌ای متفاوت و فهرستی از هم‌گسیخته آغاز می‌شود، عبدی مسیری پیوسته و معمارگونه را دنبال می‌کند؛ از نوجوانانی که در جام جهانی شگفتی‌آفرین شدند و برزیل بزرگ را شکست دادند، تا جوانانی که با نمایشی شجاعانه برابر ژاپن تنها در ضیافت بی‌رحم پنالتی‌ها زمین‌گیر شدند. حالا همان چهره‌ها در قامت بازیکنان امید زیر نظر همان کادرفنی گام به مسابقات آسیایی می‌گذارند.

تداوم پیوند نوجوانان دیروز و امیدهای امروز

نگاهی مینیاتوری به لیست ۲۸نفره اعزامی به اردوی آنتالیا، گواه این مدعاست. نام‌هایی مانند ابوالفضل ذلیخایی، اسماعیل قلی‌زاده، یوسف مزرعه، عرفان درویش‌عالی و امیرمحمد رزاقی‌نیا که در مدل تاکتیکی جوانان عبدی درخشیدند، در کنار مهره‌های کلیدی چون نیما اندرز، آرشا شکوری، رضا غندی‌پور و مبین دهقان، همگی بازیکنانی هستند که عبدی در تیم‌های پایه شناسایی و پرورش داد و آنها را به سطح اول لیگ برتر و حتی لژیونر شدن رساند. این تداوم ارگانیک، نقطه قوتی بی‌نظیر و نایاب در فوتبال ایران محسوب می‌شود؛ ساختاری که معمولاً در آن هر سرمربی از صفر شروع می‌کند و حاصل سال‌ها زحمت مربیان قبلی در تیم‌های پایه، به‌دلیل تغییرات سلیقه‌ای کادرفنی جدید به‌سادگی به خاکستر تبدیل می‌شود.

میراث‌داری از جنس اعتماد؛ عبدی به ستون‌های خود تکیه می‌کند

عبدی در شرایطی سکان هدایت امیدها را پذیرفته که این تیم پیش از این در جام ملت‌های زیر ۲۳ سال با شکستی ناامیدکننده برابر لبنان از گردونه رقابت‌ها کنار رفته بود و اتمسفر روانی مناسبی نداشت اما او به‌جای آزمون و خطاهای دوباره و تغییرات اتوبوسی، میراث‌دار واقعی نسل خودش شد.

در این میان غیبت محمدجواد حسین‌نژاد، کاپیتان و هافبک طراح امیدها در اردوی ترکیه، صرفاً ناشی از هماهنگی و برنامه متفاوت باشگاهی او در لیگ روسیه است و نه یک حذف فنی. از سوی دیگر، خط خوردن مدافعانی چون بهرام گودرزی و مرصاد سیفی نیز به دلیل آسیب‌دیدگی‌های پزشکی صورت گرفته است. این یعنی عبدی بر ستون‌هایی تکیه دارد که فونداسیون آنها را خود بنا نهاده و به‌خوبی با مختصات روانی و تاکتیکی‌شان آشناست.

حتی در کدهای کلامی سخنان اخیر او، تعابیری چون «شناخت قبلی» و «لیست موجود» به چشم می‌خورد و این سرعت عمل نشان می‌دهد فرایند انتخاب بازیکنان یک گردهمایی اضطراری و از روی ناچاری نبوده، بلکه تداوم طبیعی یک پروسه سه‌ساله است. نکته حائز اهمیت این است که عبدی با وجود محدودیت‌های شدید، چالش‌ها و شروع دیرهنگام تمرینات، متعهد شده که تیمی شایسته نام ایران را روانه ناگویا کند.

فراتر از مدال الگویی برای فردای فوتبال

مسیر بازی‌های آسیایی ناگویا بدون شک ناهموار و پر از رقبای دندان‌گرد است، اما ارزش واقعی این تیم را نباید تنها در متراژ نتیجه یک تورنمنت سنجید. برای اولین بار در سال‌های اخیر، فوتبال ایران یک نسل هماهنگ با یک ایده ثابت و یک سرمربی وفادار به همان فلسفه را در اختیار دارد. عبدی در این سال‌ها اثبات کرده که تیم «تیم بستن» برای یک مقطع کوتاه، بلکه «نسل ساختن» برای آینده را به‌خوبی بلد است.

فارغ از اینکه در خاک ژاپن روی سکو برویم یا نه، این روش کار علمی، الگویی ارزشمند برای ساختار مدیریتی فوتبال ایران است.

نسل عبدی زنده و پویاست و او با همان شاگردان قدیمی و وفادارش، این بار در شرق آسیا رؤیای تازه‌ای را برای فوتبال ایران ترسیم می‌کند.